

[Sigsgaard.]

kommet. I denne situation kan vi altså ikke medvirke til detailændringer.

Dertil kommer, at forhold, der kunne se ud til at være mere uretfærdige end det, der er tale om i ændringsforslaget, rører man ikke ved, og dem vil man ikke røre ved. Jeg tænker på den efter min mening åbenbare fortrinnsstilling, der gives de rige kommuner. Her ønsker venstre og de konservative ingen ændringer, hvad der i og for sig ikke overrasker mig. På den baggrund, der her foreligger, vil mit parti derfor stemme imod ændringsforslagene.

Noget helt andet er, at forberedelserne til en helhedsordning har taget lang tid og også fremover vil tage nogen tid, så der er derfor nok straks behov for en ambulancehjælp til en række af udviklingskommunerne; i hvert fald må det spørgsmål nøje overvejes. Især er visse kommuners finansielle situation vanskelig derved, at det er uhyre svært for dem at få tilladelse til og mulighed for at optage de nødvendige lån til deres anlægsvirksomhed. Jeg mener derfor, at man nu skal overveje, hvordan man kan sikre udviklingskommunerne mulighed for at optage tilstrækkelige lån til sociale formål, skoler og andre kommunale institutioner og anlæg. Her er et område, hvor kreditstramningen i høj grad har haft og har skadelige virkninger. Den bidrager til at indskrænke en efter min mening meget nødvendig anlægsvirksomhed rundt omkring — en anlægsvirksomhed, der for hele samfundets økonomiske udvikling er stærkt nødvendig. Samtidig vedtager vi adskillige gange om året her i folketinget lovforslag, der i allerhøjeste grad berører kommunernes økonomi og svækker den — jeg kan fra den allerseneste tid nævne forhøjelsen af lønmodtagerfradraget og ændringen af nedslagsreglerne — uden at vi herinde gør os nogen særlig anstrængelse for egentlig at hitte ud af, hvad det betyder for kommunerne. Men da det er klart, at det betyder meget, specielt for de kommuner, der i forvejen er ganske hårdt belastet, så er der grund til, at vi i folketinget også på dette område er mere opmærksom på, hvilke konsekvenser love vedtaget af folketinget får for kommunernes økonomi, som altså er stærkt anspændt.

Dertil kommer, at de lån, som kommu-

nerne gerne skulle have stillet til rådighed, bør være lån til en rimelig rente. Dette kan klares på flere måder; bl. a. kan det klares derved, at staten direkte nedbringer renten. Men der er også i dag mulighed for at gå på det udenlandske marked og skaffe sig lån til en effektiv rente på omkring 7½ pct.; i de allerseneste uger eller måneder er den effektive rente af visse udenlandske lån faldet en del. Samtidig forholder det sig sådan, at det for indenlandske lån er uhyre svært, tror jeg, at komme ned på en effektiv rente under 9,7 eller 9,8 pct. Imidlertid er der meget skrappe restriktioner for kommunernes adgang til det internationale låne marked, og jeg mener, at det er noget uheldigt, at der er så skarpe begrænsninger her. Det kan jo nemt komme til at gå sådan, at andre, private virksomheder osv., har mulighed for på den ene eller den anden måde at skaffe billige penge fra udlandet, og de penge kan så bagefter på en eller anden mærkelig måde finde vej til kommunernes kasse som indenlandske lån; så vil der bare være nogle mennesker, der ind imellem har strøget profitten på de 2 pct. Jeg ved ikke, i hvilket omfang det sker, men muligheden foreligger. Jeg tror altså, det ville være hensigtsmæssigt, at man i højere grad lod kommunerne få adgang til optagelse af udenlandske lån.

Jeg håber, at regeringen vil overveje forhold som dem, der her har været nævnt. Mens vi altså ikke kan stemme for det lille ændringsforslag, vil vi i høj grad være interesseret i at støtte forslag — f. eks. efter de retningslinjer, jeg her har ridset op — der kunne støtte især udviklingskommunernes økonomi.

Niels Helveg Petersen: Allerede under første behandling gjorde jeg det klart på mit partis vegne, at vi ikke finder denne lovgivning velegnet til forlængelse i én uendelighed. Ordningen var tænkt midlertidig, og på et eller andet tidspunkt, som forhåbentlig ikke ligger for langt ude i fremtiden, må dette og de øvrige problemer om den kommunale udligning løses.

Når mit parti alligevel kan gå med til at forlænge ordningen uændret, hænger det sammen med, at der foregår forhandling mellem kommunerne om samlede løsninger, og at de kommunale organisationer har